

A.A. Verveen, 2008.

De slangen van Audubon. Prent 72.

Zwaluwstaartwouw met een gevangen kousenbandslang

The snakes of Audubon. Plate 72.

Swallow-tailed hawk securing a garter snake

Litteratura Serpentium 28 (4): 210-218

DE SLAGEN VAN AUDUBON. PRENT 72. ZWALUWSTAARTWOUW MET EEN GEVANGEN KOUSENBANDSLANG

THE SNAKES OF AUDUBON. PRINT 72. SWALLOW-TAILED HAWK SECURING A GARTER SNAKE

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse
www.verveen.eu

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse
www.verveen.eu

Prent 72: © Teylers Museum, Haarlem.

Print 72: © Teylers Museum, Haarlem.

In de besprekingen van de vier door Audubon naar het leven en op ware grootte geschilderde vogelscènes waarbij een slang betrokken is, komt prent 72 van de Havelluitgave als tweede aan de beurt. De prent komt uit de originele uitgave die in 1833 door het Teylers Museum werd aangekocht en die ik hier met toestemming van en dank aan het Teylers Museum kan reproduceren (prent 72: hier als geheel gereproduceerd en in twee details van verschillende grootte). In de tweede en qua bladspiegel kleinere Bowen Royal Octavo editie is het prent 18 geworden¹.

Zoals in het onderschrift staat geschreven, beeldt deze prent de zwaluwstaartwouw *Falco furcatus* (nu *Elanoidus forficatus* genoemd) af, hier door Audubon getekend terwijl de vogel wegvliegt met een zojuist gevangen kousenbandslang als prooi. Zelf schreef hij over deze scène onder andere het volgende op:¹

In the description of the four lifelike and life-size paintings by Audubon of bird scenes involving a snake, Print 72 is the second one. The picture stems from the original 1833 double elephant folio Havell edition owned by, present in and reproduced here by courtesy of Teylers Museum at Haarlem (print 72: reproduced here as such and in two details of different magnifications). It became Print 18 in the with respect to page size smaller second edition, the so-called Bowen Royal Octavo edition (1840-1871)¹.

We learn from its caption that Audubon painted a male *Falco furcatus* (now called *Elanoidus forficatus*), the swallow-tailed hawk or kite, flying away with his recent catch of a garter snake. It is worthwhile to reproduce a few of his sentences about this scene¹.

'They always feed on the wing. In calm and warm weather, they soar to an im-

→ Boven / Up

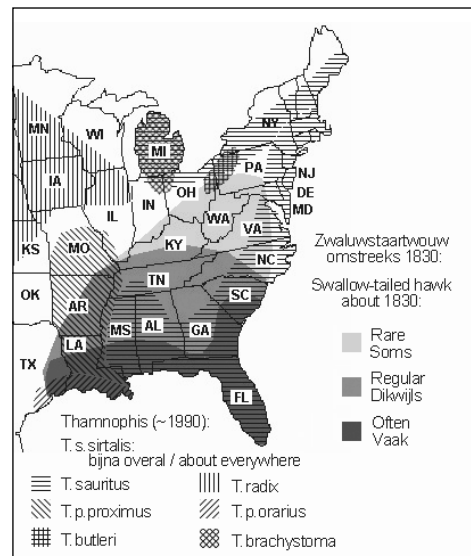
'Deze vogels foerageren altijd al vliegend. In kalm en warm weer kunnen zij enorme hoogten bereiken tijdens de achtervolging van 'muggenhavikken' ('mosquito hawks'), grote libellen die zo heten, omdat zij veel muskieten vangen en opeten. Hierbij voeren zij met behulp van hun staart met een hun kenmerkende elegantie de gekste denkbare capriolen uit. Hun hoofdvoedsel bestaat uit sprinkhanen, op het gras levende rupsen, kleine slangen, hagedissen en kikkers. Daarbij vliegen zij laag over het veld, soms lijkt het zelfs of zij even landen om een slang te kunnen grijpen. Terwijl zij de slang bij de nek vasthouden, vliegen zij weg om de prooi in de lucht te verslinden.

Uiterlijk zijn de geslachten niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden. Vogels of zoogdieren worden door hen nooit aangevallen om als prooi te dienen. Nooit zag ik er een op de grond landen. Zij grijpen hun prooi door er heel laag overheen te vliegen. Wanneer zij dit doen, lijkt het soms alsof zij even neerstrijken, met name wanneer het een slang betreft. De algemeen gebruikte naam voor de hier afgebeelde slang is kousenbandslang.'

In Noord- en Midden-Amerika komen veel soorten van het genus *Thamnophis* voor. Daardoor valt het niet mee om vast te stellen om welke soort en ondersoort kousenbandslang of lint slang het gaat. Bovendien is van het afgebeelde dier hoofdzakelijk de buik in detail zichtbaar, terwijl het patroon van de tekening van flanken en rug lastig is te duiden (zie de afdrukken). Daar komt nog bij, dat de verschillende soorten *Thamnophis* ook een sterk variabele tekening hebben (Rossman, Ford & Seigel, 1996). Het lijkt daarom handig om na te gaan waar in de Verenigde Staten de tekening is gemaakt.

mense heicht, pursuing the large insects called Musquito Hawks, and performing the most singular evolutions that can be conceived, using their tail with an elegance of motion peculiar to themselves. Their principal food, however, is large grasshoppers, grass-caterpillars, small snakes, lizards, and frogs. They sweep close over the fields, sometimes seeming to alight for a moment to secure a snake, and holding it fast by the neck, carry it off, and devour it in the air.

Hardly any difference as to external appearance exists between the sexes. They never attack birds or quadrupeds of any species, with the view of preying upon them. I never saw one alight on the ground. They secure their prey as they pass closely over it, and in so doing sometimes seem to alight, particularly when securing a snake. The common name of the Snake represented in the plate is the Garter Snake.'

Uit zijn beschrijving in het hiervoor reeds geciteerde commentaar valt de distributie van deze vogel in de tijd van Audubon af te leiden. In het begin van de negentiende eeuw kwam deze wouw tijdens de zomer in bijna het hele oosten van Amerika voor. In het noorden was het dier vrij zeldzaam (het lichtgrijs getekende gebied op de afgebeelde kaart van het westelijke deel van Noord-Amerika). Meer naar het zuiden kwam het vaker voor (grijs), terwijl het dier in de zuidelijke staten heel algemeen was (het donkergrijze gebied). Nu komt dit dier alleen nog in kleine aantallen in de meest zuidelijk gelegen staten voor (het donkergrijze gebied).²

Omdat Audubon's verslagen voor de drie andere platen met een slang (Havell 21, 52 en 116) betrekking hebben op de staat Louisiana (LA op de kaart), terwijl hij deze staat samen met de staat Mississippi (MS op de kaart) ook in het boven al genoemde verslag uitvoerig vermeldt¹, lijkt het aannemelijk dat Audubon ook deze slang in één van deze twee staten zag en tekende.

De uitvoerige beschrijvingen van Rossman, Ford en Seigel (1996) maken het mogelijk de waarschijnlijke verspreiding van de verschillende *Thamnophis*-soorten en -ondersoorten in het oosten van de Verenigde Staten tegen het eind van de twintigste eeuw te lokaliseren (ruwweg op de kaart geschetst).

Omdat *Thamnophis sirtalis sirtalis*, de gewone kousenbandslang (l.c., p. 261) in een groter gebied dan alleen dat van de zwaluwstaartwouw voorkomt, is de verspreiding van deze slang op de kaart niet apart aangegeven.

North America counts many different species and subspecies of the *Thamnophis* genus. It is, therefore, not easy to determine the species and subspecies of this garter snake or ribbon snake. This is made worse by the fact that the drawing mostly shows the abdomen of the snake, while flanks and back are much less visible and their pattern is difficult to discern (see the prints). Since many *Thamnophis* species are moreover quite variable in pattern and colour (Rossman, Ford & Seigel, 1996) it makes sense to try to locate the scene depicted by Audubon.

From Audubon's reports we may deduce the distribution of the kite during his time, the early part of the nineteenth century. The swallow-tailed hawk visited a large part of Eastern America during the summer (figure 2). It was only occasionally observed in the northern part of this region (light grey coloured on the map of the western part of North America), more numerous in the centre (grey), while it was abundant in the southern states (dark grey region). Today it occurs in small number in this latter region only².

Since the other three prints containing a snake (Havell 21, 52 and 116) have all been painted in Louisiana (LA in the map), and since he also mentions this state together with Mississippi (MS in the map) in the report mentioned above¹, it seems likely that Audubon painted the snake in one of these two states.

The descriptions in the book by Rossman, Ford and Seigel (1996) make it possible to localise the end-twentieth-century-distributions of the different *Thamnophis* species and subspecies within the eastern part of the United States (roughly sketched on the map.

Verder komen hier voor:

- *Thamnophis proximus proximus*, de westelijke lint slang (l.c., p. 227) en
- *Thamnophis sauritus sauritus*, de oostelijke lint slang (l.c., p. 248/249).

De oostelijke lint slang *Thamnophis sauritus sauritus* die in Louisiana alleen in het uiterste oostelijke deel voorkomt, vervalt, omdat bij deze ondersoort de donkere kleur van de flanken ver op de buikschubben doorloopt (l.c., p. 250), iets wat in de tekening ontbreekt.

Thamnophis sirtalis sirtalis is overal in Louisiana te vinden, evenals *Thamnophis proximus proximus* en is daarom een mogelijke kandidaat. De bruine of oranje rugstreep (detail van prent 72) pleit echter tegen de gewone kousenbandslang *Thamnophis sirtalis sirtalis* en voor de westelijke lint slang *Thamnophis proximus proximus* (l.c., p. 49).

lintslangen

Dat kousenbandslangen en ring slangen met elkaar werden en worden verwisseld, is niet zo verbazingwekkend. Het komt in de beste kringen voor, getuige het verhaal in Rossman e.a., 1996, blz. 264, in mijn vertaling:

'In 1948 liet Klauber zien, dat de originele beschrijving van *Coluber sirtalis* door Linnaeus (1758) niet op de gewone kousenbandslang paste, maar dat deze naam waarschijnlijk aan de oostelijke lint slang moest worden gegeven. Gedurende een jaar of tien volgden verschillende auteurs Klauber door de kousenbandslang *Thamnophis ordinatus* te noemen en de lint slang *Thamnophis sirtalis*. Maar anderen deden dit niet en de verwarring die volgde, voerde tot een rekest aan de Internationale Commissie voor de Zoölogische Nomenclatuur om in het belang van een stabiele nomenclatuur tot de situatie van vóór Klauber te

Since *Thamnophis sirtalis sirtalis*, the common garter snake (l.c., p. 261) covers an area larger than but covering that of the Swallow-tailed Hawk its distribution has not been drawn on the map.

Other species living in these regions are:

- *Thamnophis proximus proximus*, the western ribbon snake (l.c., p. 227), and
- *Thamnophis sauritus sauritus*, the eastern ribbon snake (l.c., p. 248/249).

Thamnophis sauritus sauritus which also lives in the utmost eastern part of Louisiana, is crossed of the list since it exhibits a dark coloration of the flanks extending far onto the ventral scutes (l.c., p. 250).

The common garter snake *Thamnophis sirtalis sirtalis* lives all over this state and is a likely candidate, but the brown or orange stripe present in the detail of print 72 may be typical for the western ribbon snake *Thamnophis proximus proximus*. (l.c., p. 49), which is also a generally occurring snake in Louisiana.

To confuse garter snake and ribbon snake is not at all surprising, for something similar occurred within another context too. The story is best be told in the words of Rossman et al., 1996, p. 264:

'Klauber (1948) showed that the original description of *Coluber sirtalis* by Linnaeus (1758) does not fit the common garter snake and that the name probably should be applied to the eastern ribbon snake. For about a decade some authors followed Klauber in calling the garter snake *Thamnophis ordinatus* and the ribbon snake *Thamnophis sirtalis*, but others did not and the resulting confusion led to a request that

rug te keren. De commissie was het hiermee eens (1965) en in de jaren 1956-57 gaven Schmidt en Conant de neotypen weer. Later vroeg Cook (1963, 1964) aan de commissie om zowel het neotype als de typelocatie voor *Thamnophis sirtalis* te reserveren en door te bepalen dat zowel de naam als de typelocatie volgen uit de beschrijving van de gewone kousenbandslang die door Harlan in 1827 werd gegeven. De commissie gaf aan Cook's rekest gehoor (Evans en China, 1966).³ (voor de geciteerde literatuur zie Rossman et al., l.c.).

Het is mogelijk, dat Audubon het bij het rechte eind heeft, maar als dat niet het geval mocht zijn bevindt hij zich in goed gezelschap.

Maar er is nóg een mogelijkheid.

In de tekening die Audubon maakte, zien wij dat elke buikschub aan de zijkant door een ronde stip is gekenmerkt, die samen een fraaie rij vormen (detail van prent 72). Voor de in het midden en oosten van de Verenigde Staten voorkomende *Thamnophis*-soorten vermelden Rossman en medeauteurs (1996) dit expliciet voor twee soorten: Butler's kousenbandslang *Thamnophis butleri* (l.c., p. 142) en de 'prairie kousenbandslang' *Thamnophis radix* (l.c., p. 236). De verspreiding van deze laatste kwam waarschijnlijk niet met die van de wouw overeen. Van Butler's kousenbandslang zou daarentegen wel sprake kunnen zijn. Ten zuiden en ten oosten van het huidige verspreidingsgebied komt dit dier nog geïsoleerd voor. Dit wijst er op dat het *Thamnophis radix* in vroeger tijden een grotere verspreiding kan hebben gehad.

Dit patroon zal mogelijk soms op de buik van *Thamnophis sirtalis* voorkomen. Maar deze buikvlekken zouden dan dus niet ty-

the International Commission on Zoological Nomenclature conserve the pre-Klauber arrangement in the interest of nomenclature stability. The commission complied (1956), and neotypes were subsequently designated by Schmidt and Conant (1956-57). Cook (1963, 1964) later requested that the commission set aside both the neotype and associated type locality for *T. sirtalis* and rule that the name and type locality be interpreted from the description of the common garter snake given by Harlan (1827). The commission complied with Cook's request (Evans and China, 1966).³ (for the references cited see Rossman et al., l.c.).

It is very well possible that Audubon has been right in naming this snake, but he may find himself in good company otherwise.

There exists another possibility, however. In Audubon's drawing of the snake he marked its venter with a single row of rounded black spots on each side (detail of print 72). Of the *Thamnophis* (sub)species occurring in the eastern parts of America Rossman et al. (1996) mention this trait explicitly for Butler's garter snake *Thamnophis butleri* (l.c., p. 142), and for the Central American Plains garter snake *Thamnophis radix* (l.c., p. 236) only. The distribution of the latter species probably did not cover that of the kite. Butler's garter snake, however, also occurs in a few isolated spots south and east of its present distribution. This may indicate a larger distribution of this snake in former times.

The regular pattern of ventral spots may perhaps not be typical for the mentioned species and may then occur occasionally on the abdomen of *Thamnophis sirtalis sirtalis*³ or of *Thamnophis proximus*.

pisch hoeven te zijn en zouden dan ook bij *Thamnophis proximus* voor kunnen komen.

Dit stuk moet dus met een open vraag eindigen. Tekende Audubon de gewone kousenbandslang, de westelijke lintslang of, misschien wat minder waarschijnlijk, Butler's kousenbandslang?

Reacties zijn welkom.

This discussion hence has to end with an open question. Did Audubon draw the common garter snake, the eastern ribbon snake or Butler's garter snake?

Reactions are welcome.

Literatuur / References

- ¹ http://www.audubon.org/bird/boa/F2_G8a.html
- ² http://www.mbr-pwrc.usgs.gov/bbs/htm03/ra2003_red/ra03270.htm, April 2008.
- ³ <http://www.agamen.de/thams/sirtalis/fotos/sirtalis1.jpg>

Audubon, J.J., 1833 (1826-1839). *The birds of America. From original drawings by John James Audubon*. Engraved, printed and coloured by Robert Havell, London.

Audubon, J.J., 1831-1839. *Ornithological biography*. Edited by William MacGillivray. It reappeared in the Royal Octavo Editions: *The birds of America from drawings made in the United States and its territories*. New York, J.J. Audubon, Philadelphia, J.B. Chevalier, 1840-1844 and later editions. This material has been made available on the Internet through: <http://www.audubon.org/bird/boa>

Rossman, D.A., N.R. Ford & R.A. Seigel, 1996. *The Garter Snakes, evolution and ecology*. University of Oklahoma Press, Norman.

